

عنوان مقاله:

ملاحظات علمی و عملی آسیب پژوهی و آسیب زدایی اجتماعی

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات اسلامی آسیب های اجتماعی، دوره 3، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

احمدحسین شریفی - استاد گروه فلسفه موسسه آموزشی و پژوهشی، اما م خمینی (ره)، قم، ایران

خلاصه مقاله:

آسیب پژوهی و آسیب زدایی به ویژه در گستره اجتماعی از مهم ترین مراحل تحقیقات اجتماعی و مدیریت فرهنگ عمومی به شمار می روند. باوجود این که تحقیقات گسترده ای که در سه دهه اخیر درباره آسیب شناسی صورت گرفته است، بیشتر تحقیقات معطوف به «توصیف» و «تبیین» آسیب های اجتماعی بوده و تحقیقات اندکی در حوزه «مدیریت» و «کنترل» آسیب های اجتماعی و اصلاح رفتارهای اجتماعی صورت گرفته است. مسئله اصلی نوشتار حاضر این است که برای آسیب پژوهی و آسیب زدایی اجتماعی چه ملاحظات یا پیش نیازهای علمی و عملی را باید مدنظر داشت؟ در پاسخ به این پرسش با روش تحلیلی به چهار ملاحظه در حوزه آسیب پژوهی و سه ملاحظه در حوزه آسیب زدایی رسیده ایم. توجه به «چندعاملی بودن آسیب های اجتماعی»، «عدم اکتفا به راه حل های درونی»، توجه به «دشواری آسیب شناسی» به عنوان آخرین مرحله تحقیقات اجتماعی و «ایجاد مطالبه عمومی و گفتمان سازی اصلاح گری اجتماعی» به عنوان چهار ملاحظه علمی مهم در حوزه آسیب پژوهی موردتوجه قرار گرفته است و توجه به «دشواری آسیب زدایی» و تغییر عادت های رفتاری، توجه به «تدریجی بودن تغییر رفتار» و لزوم کار جهادی و بی وقفه و «عدم جواز درنگ» در آسیب زدایی به عنوان سه ملاحظه عملی مهم در آسیب زدایی در این نوشتار موردبحث قرار گرفته اند.

کلمات کلیدی:

آسیب های اجتماعی، آسیب پژوهی، آسیب زدایی، عاملیت، ساختار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1452041>

